



Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ—6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Αποστόλου Ανδρέου</i> <i>του Πρωτοκλήτου</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ, Ίωάν. 1: 35-52 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΡΙΤΗ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Όσ. Πορφυρίου</i> <i>Καυσοκαλυβίτου</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Βαρβαρας, Μεγαλομάρτυρος</i> <i>Άγ. Ιωάννου Δαμασκηνού</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία  ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τις Έκκλησίας.
ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Άγ. Νικολάου, Θαυματουργού,</i> <i>Αρχιεπισκ. Μύρων, Λυκίας</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Έφες. 5: 8-19 Έυαγγέλιο— Λουκ. 13: 10-17

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στην Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΧΤΥΠΑΝΕ
ΣΤΑ ΑΥΤΙΑ
Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΧΤΥΠΑΙ
ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ
- ΑΓ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ

Άγ. Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου - Απολυτίκιο

Ως των αποστόλων Πρωτόκλητος και του κορυφαίου αυτάδελφος, τω Δεσπότη των όλων, Ανδρέα, ικέτευε ειρήνην τη
Οικουμένη δωρήσασθαι και ταίς ψυχαίς ημών το μέγα έλεος.

Εξήγηση: Άγιε απόστολε Ανδρέα, σαν πρωτόκλητος που είσαι στην αγία δωδεκάδα των μαθητών του Χριστού
και σαν αδελφός του κορυφαίου αποστόλου Πέτρου, Σε παρακαλούμε να μεσιτεύεις στον Δεσπότη και Κύριο του
κόσμου, για να χαρίζει ειρήνη στην Οικουμένη και στις ψυχές μας τη μεγάλη Του ευσπλαγχνία.

+

Αγίου Νικολάου - Κοντάκιον

Εν τοις Μύροις, Άγιε, Ιεουργός ανεδείχθης, του Χριστού γαρ Όσιε, το Ευαγγέλιον πληρώσας, έθηκας την ψυχήν σου
υπέρ λαού σου, έσωσας τους αθώους εκ του θανάτου· δια τούτο ηγιάσθης, ως μέγας μύστης, Θεού της χάριτος.

+

ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΑΙ

...μήν προσεύχεσαι μόνο γιά τόν έαυτό σου. Λέγοντας "Κύριε Ίησοϋ Χριστέ, έλέησόν με", θα αισθάνεσαι δίπλα σου όλη
τήν αδελφότητά σου, όλη την Έκκλησία εις την κάθε γωνιά τής γής, στρατευομένη, ζώσα, Όρθόδοξον Έκκλησίαν μας,
άλλά και την θριαμβεύουσα και τελειωμένη Έκκλησία μας. Όλοι είμαστε ένα ένωπιον του Θεού. Καί όσοι θα ζήσουν μετά
άπο μᾶς, στη συντέλεια τών αιώνων.

(Ανθολόγιο συμβουλών Γέροντος Πορφυρίου)

Απολυτίκιο της Αγίας Βαρβάρας - 4 Δεκεμβρίου

«Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν ἀνακηρύττουσα, ἐν τῷ λουτρῷ τρεῖς θυρίδας ὑπεσημῆνω σοφῶς, κοινωνίαν πατρικὴν λιποῦσα πάνσεμνε, ὅθεν ἡγώνισαι λαμπρῶς, ὡς παρθένος εὐκλεῆς, Βαρβάρα Μεγαλομάρτυς. Ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύειν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.»

+

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ, Ἰωάν. 1: 35-52

Αγαπητοί μου!

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή είναι από το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο. Το Ευαγγέλιο του Ιωάννη γράφτηκε στα τέλη του 1^{ου} αιώνα, διάστημα όπου έχει ήδη διαμορφωθεί η δομή της Εκκλησίας. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης με το Ευαγγέλιο του μας εισάγει, μεταξύ των άλλων, σταδιακά στο μεγάλο γεγονός της εορτής της Ενανθρωπήσεως του Σωτήρος το οποίο ετοιμαζόμαστε να γιορτάσουμε σε λίγες μέρες.

Στην σημερινή ευαγγελική περικοπή ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος υποδεικνύει σε δύο μαθητές του το Πρόσωπο του Ιησού Χριστού, λέγοντάς τους: «*Ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ*». Στην ουσία τους προτρέπει να τον ακολουθήσουν. Αυτοί πλησιάζουν τον Ιησού και αφού τον αποκαλούν Ραββί, δηλαδή Διδάσκαλο, του θέτουν το ερώτημα: πού μένεις; Ο Χριστός τους προσκαλεί και τους λέει «*Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε*» ελάτε να δείτε. Είναι αυτό που η Εκκλησία μας, την ημέρα της Γεννήσεως, θα ψάλλει: «*Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ· πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν οὖν ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ*».

Μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι τα κοινά στοιχεία της σημερινής περικοπής με την εορτή των Χριστουγέννων, την οποία περιμένουμε, μάς προετοιμάζουν να νιώσουμε το προσωπικό κάλεσμα του Κυρίου. Καλούμαστε και εμείς να τον αναγνωρίσουμε ως Διδάσκαλο, «*Ραββί*» και να γίνουμε μαθητές Του. Από την στιγμή εκείνη αρχίζει μία πορεία μαθητείας, κοινωνίας και προσωπικής σχέσης με τον Κύριο, ο οποίος μας καλεί όχι μόνον να Τον ακολουθήσουμε, αλλά και να μεταμορφωθούμε διά της κοινωνίας μαζί Του.

+

Όλη η ιστορία του κηρύγματος του Ευαγγελίου, μέχρι και τις ημέρες μας, είναι η αναζήτηση του τόπου και του τρόπου με τον οποίο ο άνθρωπος μπορεί να συναντήσει τον Χριστό. Ο Χριστός επιθυμεί να μας έχει μαζί Του· θέλει όλους να μας καταστήσει μετόχους της Βασιλείας Του.

Το ίδιο ερώτημα, «πού μένεις — πού θα σε βρω;», εκφράζεται και από όσους τον συνάντησαν: από τη Σαμαρείτισσα, τον Νικόδημο, τους ανθρώπους που γεύτηκαν τα θαύματα. Το ερώτημα εξάλλου δεν παύει να είναι το ίδιο με αυτό που ακούγεται μέσα στους αιώνες απ' όλους τους ανθρώπους που αναζητούν να βρουν τον Χριστό: «πού είσαι Θεέ μου; Ψάχνω να σε βρω, πού βρίσκεσαι;» Η απάντηση, μυστικά μέσα μας, είναι πάντα η ίδια: «*Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε*». Όλοι επιθυμούμε να τον συναντήσουμε και να μείνουμε κοντά Του.

Οι πρώτοι μαθητές δεν αρκούνται σε μια εξωτερική ή τυπική συνάντηση, αλλά επιζητούν να διαμένουν πλησίον Του. Η έννοια του «μένω» στον Ευαγγελιστή Ιωάννη είναι κεντρική και δηλώνει κοινωνία, μαθητεία και φωτισμό εκ Θεού. Ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας τονίζει: «*Τῷ μένειν παρ' αὐτῷ δηλοῖ τὴν ἐν Χριστῷ πολιτείαν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ φωτισμοῦ*», δηλαδή, το να μένει κανείς κοντά στον Χριστό σημαίνει είσοδος στην «*ἐν Χριστῷ ζωὴ*» και αρχή πνευματικού φωτισμοῦ.

Αυτή η παραμονή πραγματώνεται μέσα στην Εκκλησία. Όλα ζουν και υπάρχουν ευχαριστιακά σε κάθε Θεία Λειτουργία και σε κάθε μυστήριο. Εκεί, μετέχουμε όλοι συναγμένοι στην κοινωνία του ἄρτου και του οίνου της Ευχαριστίας ως Εκκλησία, με την ζωοποιό παρουσία του Πνεύματος του Θεού που αποτελεί και την προϋπόθεση για την σύσταση της Εκκλησίας. Καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας, καθώς πορευόμαστε προς τα ἔσχατα, η Εκκλησία πραγματώνεται «*ἐν τοῖς μυστηρίοις*». Η πίστη και η λατρεία της μαρτυρούν το «*ἔρχεσθε καὶ ἴδετε*» και αποκαλύπτουν το «*Ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ*», πριν και μετά από κάθε Θεία Ευχαριστία.

Η Εκκλησία ζει και κινείται μέσα σε πλαίσιο ευχαριστιακής πρόσληψης και μεταμόρφωσης του κόσμου και του ανθρώπου. Γίνεται Εκκλησία όταν θυσιάζεται «*ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ*» και όταν επικαλεῖται το Άγιο Πνεῦμα, το οποίο καθιστά τον Χριστό εκ νέου παρόντα και ενεργούντα μέσα στην κτίση και την ιστορία. Το ευχαριστιακό Σῶμα ταυτίζεται με το ιστορικό Σῶμα του Χριστού- Μεσσία, ως πρόγευση του εσχατολογικού, ενδόξου Σώματος της Βασιλείας. Η προσευχή της Εκκλησίας ως κοινότητας συνδέεται πλέον ἀρρηκτα με τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Χριστό· είναι μια μυστηριακή λατρεία ἀπαξ διὰ παντός, με κέντρο τη Θεία Ευχαριστία.

Αυτή τη μετοχή ἔζησε και ο σήμερα τιμώμενος Απόστολος Ανδρέας, μαζί με τον αδελφό του Πέτρο. Ελκύστηκε από το Πρόσωπο του Χριστού, δεν μπορούσε να Τον αποχωριστεί και δεν μπόρεσε να κρατήσει για τον εαυτό του τον ενθουσιασμό και τη χαρά του. Γεύτηκε την αλήθεια και αναγγέλλει στους άλλους: «*Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευσόμενον Χριστός*». Το «*εὐρήκαμεν*», όπως σημειώνει ο Άγιος Ειρηναίος Λυώνος, υποδηλώνει κάτι παγκόσμιο και όχι απλώς εθνικό. Το όνομα «*Μεσσίας*» δεν δηλώνει τον σωτήρα μόνο του Ισραήλ, αλλά ολόκληρης της οικουμένης. Αυτό συνδέεται άμεσα με την περιοχή της «*Γαλιλαίας τῶν ἐθνῶν*», όπου συνυπήρχαν άνθρωποι από πολλά ἔθνη. Η δημόσια δράση του Χριστού ξεκινά από την Καπερναοὺμ μετά τη Βάπτισή Του. Οι κάτοικοι της περιοχής ήταν Ιουδαίοι και ειδωλολάτρες, επηρεασμένοι από ελληνικές, συριακές, φοινικικές και ρωμαϊκές επιρροές, γι' αυτό η περιοχή ονομάζεται «*τῶν ἐθνῶν*». Παρά τις προκαταλήψεις των Ιουδαίων της Ιερουσαλήμ, οι οποίοι θεωρούσαν τους Γαλιλαίους λιγότερο «καθαρούς», επιλέγει και ξεκινά από εκεί τη δράση Του και την αποστολή των μαθητῶν προς όλα τα ἔθνη, σύμφωνα με το «*Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*» (Ματθ. 28, 19).

Αδελφοί μου, ο Ευαγγελισμός της Εκκλησίας είναι ένα συνεχές άκουσμα, μια αδιάκοπη κλήση «*ἔρχου καὶ ἴδε*». Ο Χριστός, ως παντογνώστης και καρδιογνώστης, προσκαλεί κάθε ὑπαρξη να ζήσει ελεύθερα και αιώνια μαζί Του. Θέλει τα πλάσματά Του να αναγνωρίσουν στο πρόσωπό Του τον Σωτήρα και να βιώσουν την ἐκπλήξη που βίωσαν ο Ναθανάηλ, ο Φίλιππος και οι άλλοι Απόστολοι. Αυτός που σώζεται στο πρόσωπο του Χριστού είναι ο Υἱός του Ανθρώπου, ο κατά πάντα αληθής άνθρωπος.

Στη θεολογία των Αποστόλων και των Πατέρων, ο Χριστός θεωρείται ο νέος Αδάμ, πρωτότοκος μιας νέας δημιουργίας, ενός νέου λαού, του οποίου μέλη είναι όσοι συνδέονται μαζί Του.

Αμήν.

Κήρυγμα Ιεράς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας Κυριακής ΚΕ' (Εορτή του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου)

(Ιω. α' 35 – 52)